

Bortfeiler en Skibsfører uden at have betalt de skyldige Priskepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Priskepengene afleveres strax af Lodsjen til Bestyreren af Lodsriets Kasse og deles, efter Fradrag af 4 pCt. til Pensionskassen og Udgifterne til Materialier, lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og de ved Lodsriet ansatte Lodsjer, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den mugjældende Delingsmaade kan udsættes til indtrædende Balance. Hvor det er vedkommende Lodsmand paalagt at inkasjere denne Afgift for Lodsriet, imod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den i Henshold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Afmærkning deles, efter Fradrag af Udgifterne, paa samme Maade som Priskepengene, medmindre anderledes bestemmes af Ministeren.

§ 52.

Lodserne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forjaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Nogen løsriver, tilintetgjør eller beskadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsoldermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller af Nødstilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Søllekassen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Henshold til § 44 eller Alderstillæg i Henshold til § 45, affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Narfag, beholder han som Pension, saa længe han lever, den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den højere Part eller Alderstillæget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsri, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodsjer $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsrier, affædiges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

En Lodsoldermand, der affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Narfag, erholder af sin Eftermands Andel i Lodsriets Fortjeneste i Pension samme Beløb, som en affædiget Lods efter Foranstaaende vilde faae af Lodsfortjenesten; endvidere erholder han, saalænge han lever, af den af Staten til Understøttelse for Lodsrierne tilstaaede Sum, et Beløb af samme Størrelse, som han hidtil har oppebaaret.

Ved Sundlodserierne forbliver det, indtil anderledes bestemmes af Ministeren, ved den mugjældende Ordning.